

РЕШЕНИЕ

№ 926

гр. Русе, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Д. Иванов

при участието на секретаря Теодора Ив. Петрова
като разгледа докладваното от Ивайло Д. Иванов Гражданско дело № 20214520104890 по описа за 2021 година

Ищецът Застрахователна компания „Лев Инс“ АД със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.”Симеоновско шосе” № 67А, представлявано от изпълнителните директори София Николова Антонова и Павел Валериев Димитров, твърди, че на 15.06.2020г. около 13.00 часа, на главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска, лек автомобил „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и небезопасна неравност /дупка/ на пътното платно, в резултат, на което, на автомобила са били причинени материални щети – увредени предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 xl 275/40/20. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № 1769228/15.06.2020г. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие пред ЗК „Лев Инс“ АД е образувана щета № 5017-1261-20-450665 по имуществена застраховка „Каско” на МПС, полица № 93002010014878 със срок на валидност от 21.01.2020г. до 20.01.2021г. При извършения оглед на лекия автомобил „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** са констатирани щети - увредени предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 xl 275/40/20. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка е определен размерът на обезщетението за увреденото МПС в размер на 353.20 лева, което било изплатено на собственика на увреденото МПС с платежно нареждане № 147656224/29.07.2020г. Твърди, че съгласно разпоредбите на българското законодателство – чл.30 от Закона за пътищата и чл.48, т.1, б.”а” от Правилника за прилагане на същия, изграждането, ремонтът и поддържането на републиканските пътища се осъществяват и са задължение на Агенция „Пътна инфраструктура”. Според чл.19, ал.2, т.3 от Закона за пътищата управлението на пътищата включва организиране, възлагане, финансиране и контрол на дейностите, свързани

непосредствено с проектирането, изграждането, управлението, ремонта и поддържането на пътищата, като видно от пар.1, т.14 от допълнителните разпоредби на ЗП, поддържането на пътищата е „дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година ...”. Съгласно чл.3, ал.2 от ЗДвП, лицата, които стопанисват пътищата, организират и движението по тях с помощта на пътни знаци, светлини, сигнали, пътна маркировка върху платното за движение и крайпътните съоръжения. Предвид обстоятелството, че процесното ПТП е настъпило на пътен участък, който е част от републиканската пътна мрежа и Агенция „Пътна инфраструктура” не е изпълнила задължението си да поддържа или поне да обезопаси по някакъв начин този пътен участък или укаже, че е налице препятствие и неравност на пътя, то тя следва да понесе отговорността за причинените при произшествието имуществени вреди, тъй като с виновното си бездействие е създала предпоставки за настъпването му. Съгласно чл.410, ал.1 от КЗ ищецът в качеството си на застраховател и изплатил застрахователното обезщетение на собственика на увредения автомобил е встъпил в правата на застрахования собственик да предяви претенцията си срещу виновния за настъпилото ПТП. С писмо, с изх. №10708/29.08.2020г. ответникът бил поканен от ищеца да възстанови заплатеното застрахователно обезщетение, което той до момента не е сторил въпреки получаването ѝ на 01.10.2020г. съгласно обратната разписка. За изплатеното застрахователно обезщетение и лихвата за забава върху главницата, ищецът подал заявление по чл.410 от ГПК въз основа на което било образувано ч.гр.дело № 3569/2021г. по описа на Районен съд – гр.София, но срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК ответникът подал възражение за недължимост на сумите по нея и указано на ищеца да предяви иск относно вземането си. Поради това моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на Агенция „Пътна инфраструктура”, че му дължи сумата от 353.20 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско” за виновно причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и небезопасна неравност /дупка/ на пътното платно при ПТП на 15.06.2020г. при движение поглавен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска и сумата от 7.26 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 01.11.2020г. до 20.01.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК – 21.01.2021г. до окончателното ѝ изплащане, въз основа на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело № 3569/2021г. по описа на Районен съд – гр.София. Претендира и направените по настоящото дело разноси, както и тези направени по заповедното производство.

Съдът, като взе предвид изложените от ищеца в исковата молба фактически обстоятелства, на които основава претенцията си и формулирания петитум, квалифицира правно предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422 от ГПК

Ответникът Агенция „Пътна инфраструктура” със седалище и адрес на управление: гр.София, пл.”Македония” № 3, представлявана от инж.Георги Терзийски,оспорва изцяло

предявения иск. Твърди, че не е доказано твърдяното ПТП от 15.06.2020г., къде се е случило то, както и че са налице щети по превозното средство в резултат на такова и то поради виновно поведение на Агенция „Пътна инфраструктура”. Оспорва и механизма на твърдяното ПТП и че е налице причинно-следствена връзка между такова и щетите по автомобила. Няма и доказателства за мястото на настъпване на произшествието и че това е било на републикански път. Дори и да е настъпило такова ПТП, твърди, че то е по вина изцяло на водача на автомобила, който не се е съобразил с атмосферните и пътни условия, като е управлявал автомобила с несъобразена скорост, с което е нарушил правилата на ЗДвП. Прави и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на автомобила по същите съображения за нарушение на чл.20 от ЗДвП и претендира обезщетението за вреди да бъде намалено. Твърди и че застрахователят е изплатил обезщетение по непокрит със застраховката риск, т.е. при липса на основание за плащане, на собствен риск и за своя сметка, поради което АПИ – ОПУ – Русе не следва да носи отговорност за това. Твърди също и че е налице договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-1/17.03.2020г., сключен между Агенция „Пътна инфраструктура” като възложител и „Пътинженеринг” АД – като изпълнител, по силата на който първия предоставил на втория извършване на дейности по поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на републиканските пътища на територията на Северен централен район, стопанисван от АПИ, съгласно чл.19, ал.1, т.1 от ЗП, за обособена позиция № 4 – ОПУ – Русе. Срокът на договора е бил договорен на 60 месеца, считано от 17.03.2020г., като в чл.28 от същия е било уговорено, че при причиняване на ПТП и/или възникване щета, в резултат на неизпълнение или на некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнение на договора, то изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди. Ако се докаже твърдяното от ищеца ПТП, начина, мястото и механизма, по който то е настъпило, за евентуално причинени имуществени вреди по автомобила, отговорност следва да се търси не от него, а от фирмата изпълнител на основание чл.33 от цитирания договор за възлагане на обществена поръчка.

Третото лице, подпомагащо ответника – „Пътинженеринг” АД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.”Олимпи Панов” № 14, Комплекс „Евас”, вх.Б, ет.4, ЕИК 202920330, представлявано от изпълнителния директор Петко Николов, оспорва иска по същите съображения изложени от ответника по делото. Твърди и че е изпълнил задълженията си произтичащи от договор за възлагане на обществена поръчка № ДС 1/2014г., за което на възложителя са изготвени отчети за извършените видове работа и гаранционни протоколи.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.06.2020г. около 13.00 часа, на главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска, лек автомобил „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и небезопасна неравност /дупка/

на пътното платно, в резултат, на което, на автомобила са били причинени материални щети – увредени предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 xl 275/40/20. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № 1769228/15.06.2020г., като към него бил изготвен и снимков материал на дупката на пътното платно и настъпилите вреди по гумите на автомобила. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие пред ЗК „Лев Инс“ АД е образувана щета № 5017-1261-20-450665 по имуществена застраховка „Каско“ на МПС, полица № 93002010014878 със срок на валидност от 21.01.2020г. до 20.01.2021г. При извършения оглед на лекия автомобил „Ленд Ровер“, с рег.№ ***** са констатирани щети - увредени предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 xl 275/40/20. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка е определен размерът на обезщетението за увреденото МПС в размер на 353.20 лева, което било изплатено на собственика на увреденото МПС с платежно нареждане № 147656224/29.07.2020г. С писмо, с изх.№10708/29.08.2020г. ответникът бил поканен от ищеца да възстанови заплатеното застрахователно обезщетение, което той до момента не е сторил въпреки получаването ѝ на 01.10.2020г. съгласно обратната разписка.

За изплатеното застрахователно обезщетение и лихвата за забава върху главницата, ищецът подал заявление по чл.410 от ГПК въз основа на което било образувано ч.гр.дело № 3569/2021г. по описа на Районен съд – гр.София, но срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК ответникът подал възражение за недължимост на сумите по нея и указано на ищеца да предяви иск относно вземането си, което той е направил по настоящото дело.

С договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-1/17.03.2020г., сключен между Агенция „Пътна инфраструктура“ като възложител и „Пътинженеринг“ АД – като изпълнител, по силата на който първия предоставил на втория извършване на дейности по поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на републиканските пътища на територията на Северен централен район, стопанисван от АПИ, съгласно чл.19, ал.1, т.1 от ЗП, за обособена позиция № 4 – ОПУ – Русе. Срокът на договора е бил договорен на 60 месеца, считано от 17.03.2020г., като в чл.28 от същия е било уговорено, че при причиняване на ПТП и/или възникване щета, в резултат на неизпълнение или на некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнение на договора, то изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

По делото не се спори, че главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска, е път от републиканската пътна мрежа, като съгласно чл.30 от Закона за пътищата и чл.48, т.1, б.”а” от Правилника за прилагане на същия, изграждането, ремонтът и поддържането на този път се осъществява и е задължение на Агенция „Пътна инфраструктура“.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че възраженията на ответника и третото лице, каоте го подпомага, че по делото не е доказано твърдяното ПТП, мястото където то е настъпило, че от същото са настъпили материални вреди по автомобила и тяхната парична равностойност, за неоснователно. По делото е представен Протокол за ПТП № 1769228/15.06.2020г., в който е посочено мястото на настъпилото ПТП – главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска; увреденото МПС – лек автомобил „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З. и уврежданията по него - предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 xl 275/40/20, причината за настъпилото ПТП - преминаване през несигнализирана и небезопасна неравност – дупка, на пътното платно, като е нарисувана схема на произшествието, където е посочена и дупката на пътното платно. Към протокола за ПТП е бил изготвен и снимков материал на дупката на пътното платно, от който е видно, че тя е с внушителни размери и настъпилите вреди по гумите на автомобила. Протоколът за ПТП по своята правна характеристика е официален свидетелстващ документ, който доказва в обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на органа, издал документа – полицейски служител при и по повод изпълнение на служебните си задължения, са се осъществили така, както се твърди в документа и всички държавни органи и по-специално съдилищата са длъжни да зачитат и да се съобразяват с материалната доказателствена сила на този официален свидетелстващ документ, докато тя не бъде опровергана чрез доказване на неговата невярност. Ответникът с отговора си е оспорил отразените в Протокол за ПТП № 1769228/15.06.2020г. фактически обстоятелства, но по делото не е посочил, представил или да са събрани доказателства, които да опровергават доказателствената сила на протокола за ПТП, дори напротив. Въпреки допуснатия на ответника свидетел и назначената авто-техническа експертиза, ответникът не е посочил адрес за призоваване на същия и не е внесъл възнаграждението на вещото лице за експертизата, поради което същите са били заличени. Т.е. с бездействието си ответникът не е опровергал доказателствената сила на официалния свидетелстващ документ с надлежни доказателства в хода на съдебното производство. Щетите по автомобила са и видни както от изготвения снимков материал към протокова за ПТП, така и от писмените доказателства по щетата – огледа на автомобила, подмяната на частите и разходите за възстановяването им.

Поради гореизложеното съдът приема за доказано по делото, че на 15.06.2020г. около 13.00 часа, на главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска, лек автомобил „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и небезопасна неравност /дупка/ на пътното платно, в резултат, на което, на автомобила са били причинени материални щети – увредени предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 xl 275/40/20. Механизма и причината на настъпването на уврежданията е възникнал от ръбовете на неравността предвид нейната дълбочина. Тези увреждания могат да настъпят и отговарят изцяло на преминаване на автомобила през дупка на пътното платно. Т.е. съдът намира, че е доказано по категоричен начин, че тези увреждания на по автомобила са в пряка и причинно следствена връзка от преминаването през дупка на пътното платно. Неоснователно е и възражението на ответника, че вредите по автомобила са възникнали от противоправното поведение на водача на лекия

автомобил, който се е движил с несъобразена с пътните и атмосферни условия скорост. Доказателства за такова противоправно поведение на водача на автомобила по делото не са представени, въпреки дадената възможност за това. Предвид на това, че неравността /дупката/ не е била сигнализирана или обезопасена по някакъв начин, в конкретната пътнотранспортна ситуация водачът на лекия автомобил не е имал техническа възможност да направи точна преценка за характера и размерите на неравността и да спре преди нея.

От представената по делото застрахователна полица № 93002010014878 със срок на валидност от 21.01.2020г. до 20.01.2021г. по застраховка „Каско на МПС“ е видно, че е сключена такава между Застрахователна компания „Лен инс“ АД и З. ЕМ. З., като обект на застраховката е лек автомобил „Ленд Ровер“, с рег.№ *****. Неоснователно е и възражението на ответника, че вредите от процесното ПТП по превозното средство не били покрит риск по застраховката, което изцяло се опровергава от представените от ищеца общи условия към този вид застраховка. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие пред ЗК „Лев Инс“ АД е образувана щета № 5017-1261-20-450665 по имуществена застраховка „Каско“ на МПС, полица № 93002010014878 със срок на валидност от 21.01.2020г. до 20.01.2021г. При извършения оглед на лекия автомобил „Ленд Ровер“, с рег.№ ***** са констатирани щети - увредени предна дясна и задна дясна гуми BarumBravurls 3 hmsuv 106 x1 275/40/20. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка е определен размерът на обезщетението за увреденото МПС в размер на 353.20 лева, което било изплатено на собственика на увреденото МПС с платежно нареждане № 147656224/29.07.2020г. Предвид направеното плащане от застрахователя съгласно разпоредбата на чл.410, ал.1 от КЗ, ищецът встъпва в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вреда на застраховано имущество. Встъпвайки в правата на застрахованото лице, застрахователя става субект на правата на последния и съответно следва да търпи всички възражения, които могат да се направят против застрахованото лице във връзка с настъпването на застрахователното събитие.

По делото не се спори, че главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с. Червена вода, обл. Русенска, е път от републиканската пътна мрежа, като съгласно чл.30 от Закона за пътищата и чл.48, т.1, б.а) от Правилника за прилагане на същия, изграждането, ремонтът и поддържането на този път се осъществява и е задължение на Агенция „Пътна инфраструктура“. Доколкото процесното ПТП е реализирано поради неизпълнението на цитираните по-горе законови задължения от служителите на ответника и на основание чл.213 от КЗ във вр.с чл.49 от ЗЗД, причинителя на вредата по застрахования автомобил се явява последния и ищецът е встъпил в правата на увредения срещу него. Поради това съдът намира, че по делото е доказан факта, че ответникът следва да отговаря за изплатените от застрахователя вреди на автомобила на застрахования, поради неизпълнение от страна на служители Агенция „Пътна инфраструктура“ – да поддържат и ремонтират процесния път в нормално за движение състояние. Поради това съдът намира, че искът е доказан по своето правно основание, както и по размер и ответникът дължи на ищеца обезщетение за виновно причинени имуществени вреди на лек автомобил „Ленд Ровер“, с рег.№ *****

управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и необезопасена неравност /дупка/ на пътното платно при ПТП на 15.06.2020г. при движение поглавен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска, в размер на 353.20 лева. По тази причина и предявения иск за главницата следва да се уважи изцяло. Върху присъдената главница следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК за издаване на заповедта за изпълнение на парично задължение – 21.01.2021г. до окончателното ѝ изплащане. Съдът намира за доказано и че ответникът дължи на ищеца и сумата от 7.26 лева, представляваща лихва за забава върху главницата от 353.20 лева за периода 01.11.2020г., когато е изтекъл срока за доброволно изпълнение съгласно регресната покана, до 20.01.2021г. – датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение.

Предвид гореизложеното предявеният положителен установителен иск се явява изцяло доказан както по своето правно основание, така и по размер, поради което следва да се уважи изцяло, като се признае за установено по отношение на Агенция „Пътна инфраструктура”, че дължи на Застрахователна компания „Лев Инс“ АД сумата от 353.20 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско” за виновно причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и необезопасена неравност /дупка/ на пътното платно при ПТП на 15.06.2020г. при движение поглавен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска и сумата от 7.26 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 01.11.2020г. до 20.01.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК – 21.01.2021г. до окончателното ѝ изплащане, въз основа на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело № 3569/2021г. по описа на Районен съд – гр.София.

По отношение участието на третото лице, подпомагащо ответника в настоящото съдебно производство, съдът намира за установено следното: Действително с договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-1/17.03.2020г., сключен между Агенция „Пътна инфраструктура” като възложител и „Пътинженеринг” АД – като изпълнител, по силата на който първия предоставил на втория извършване на дейности по поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на републиканските пътища на територията на Северен централен район, стопанисван от АПИ, съгласно чл.19, ал.1, т.1 от ЗП, за обособена позиция № 4 – ОПУ – Русе. Срокът на договора е бил договорен на 60 месеца, считано от 17.03.2020г., като в чл.28 от същия е било уговорено, че при причиняване на ПТП и/или възникване щета, в резултат на неизпълнение или на некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнение на договора, то изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди. Тези факти обаче не изключват отговорността на ответника в настоящото съдебно производство по предявения срещу него регресен иск /в случая иск по чл.422 от ГПК/. Ако

се твърди, че има неизпълнение на договорни задължения от страна третото лице, довели до процесното увреждане на гумите, то това са облигационни правоотношения между ответника и третото лице, които не са предмет на делото. Това не изключва горесцитираната отговорност на Агенция „Пътна инфраструктура“ за неизпълнение на законово вменени му задължения по поддържането и ремонта на републиканските пътища, спрямо ищцовото дружество.

Предвид уважаването на иска и съобразно дадените задължителни указания с Тълкувателно решение № 4/2013г. На ВКС, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и направените по заповедното производство разноски – ч.гр.дело № 19412/2020г. по описа на Районен съд – гр.София в размер на 75.00 лева – заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК и предвид уважаването на предявения иск, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по настоящото дело разноски в размер на 75.00 – заплатени държавна такса за производството по делото, както и 100.00 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл.78, ал.10 от ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноски.

Мотивиран така и на основание чл.422 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Агенция „Пътна инфраструктура“ със седалище и адрес на управление: гр.София, пл.”Македония” № 3, ЕИК 000695089, представлявана от Георги Терзийски, че дължи на Застрахователна компания „Лев Инс” АД със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.”Симеоновско шосе” № 67А, ЕИК 121130788, представлявано от изпълнителните директори София Николова Антонова и Павел Валериев Димитров, сумата от 353.20 лева /триста петдесет и три лева и двадесет стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско” за виновно причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „Ленд Ровер”, с рег.№ ***** управляван от З. ЕМ. З., преминал през несигнализирана и небезопасена неравност /дупка/ на пътното платно при ПТП на 15.06.2020г. при движение по главен път от II-23 Русе – Кубрат, на около 3700 м. след с.Червена вода, обл.Русенска и сумата от 7.26 лева /седем лева и двадесет и шест стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 01.11.2020г. до 20.01.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.01.2021г. до окончателното ѝ изплащане, въз основа на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело № 3569/2021г. по описа на Районен съд – гр.София.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” със седалище и адрес на управление: гр.София, пл.”Македония” № 3, ЕИК 000695089, представлявана от Георги Терзийски, да заплати на Застрахователна компания „Лев Инс” АД със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.”Симеоновско шосе” № 67А, ЕИК 121130788, представлявано от

изпълнителните директори София Николова Антонова и Павел Валериев Димитров, сумата от 75.00 /седемдесет и пет/ лева – направени по заповедното производство - ч.гр.дело № 3569/2021г. по описа на Районен съд – гр.София, разноски.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” със седалище и адрес на управление: гр.София, пл.„Македония” № 3, ЕИК 000695089, представлявана от Георги Терзийски, да заплати на Застрахователна компания „Лев Инс” АД със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.„Симеоновско шосе” № 67А, ЕИК 121130788, представлявано от изпълнителните директори София Николова Антонова и Павел Валериев Димитров, сумата от 75.00 /седемдесет и пет/ лева – направени по настоящото производство разноски и 100.00 /сто/ лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице, подпомагащо ответника – „Пътинженеринг” АД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.„Олимпи Панов” № 14, Комплекс „Евас”, вх.Б, ет.4, ЕИК 202920330, представлявано от изпълнителния директор Петко Николов.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____